

Bredasche

BONDERDAG

Courant.

24 FEBRUARIJ

Frankrijk.

PARIS, den 21sten Februarij.

Bij het Wetgevend Lichaam van Frankrijk is sedert de opening zijner zitting nog niets belangrijks voorgevallen. De opposanten van democratische denkwijze, welke in die vergadering zitten, ten getale van zes of acht, hebben van de eerste gelegenheid gebruik gemaakt om hunne stem te doen hooren. In de zitting van eergisteren heeft een van hen, de heer *Olivier*, verklaard dat hij en zijne vrienden bij elke gelegenheid, doch altoos zonder de keizerlijke constitutie aan te vallen of te schenden, voor de volksvrijheid zouden strijden, en dat zij het door die constitutie vrijgelaten terrein voet voor voet zouden verdedigen.

De stemming blijft ten opzichte van de kwestie van den dag nog steeds tusschen oorlog of vrede wettelen. De waarschuwing, door de *Press* ontvangen, wordt niet onvoorwaardelijk als een vredelievend teeken aangemerkt, maar alleen als een bewijs dat de Regering standvastig in hare beginselen omtrent Italië en zich voorbereidende om deze des noods met het zwaard te handhaven, zelfs den schijn wil vermijden van den oorlog te zoeken. Sommige personen verzekeren dat de waarschuwing alleen het gevolg is geweest van de zucht om den Nautius van den Paus, voor wien een oorlog in Italië een waar schrikbeeld is, te belevens.

Te Vincennes worden tegenwoordig proeven genomen met eenen nieuwen soort van congrevische vuurpijlen, die zoo/zeken het doel zouden treffen en zulke een verwoestende uitwerking zouden te weeg brengen, dat het gebruik van veldartillerie daardoor overbodig gemaakt wordt.

De redevoering, door den graaf *de Cavour* in den Sardinschen Senaat uitgesproken, ter verdediging van de voorgestelde leening, is vooral belangrijk geweest omdat zij eenig meer licht verspreidt over den aard der Italiaansche kwestie. Zij liep voornamelijk over drie punten. Vooreerst trachtte hij te bewijzen dat de toestand van Lombardije wel waardig is de sympathie van Europa te verwekken want, zelde hij, wanneer drie legerkorpsen niet voldoende zijn om den vrede en de rust te bewaren van vijf miljoen inwoners; wanneer het noodig is om, in het hart van den winter, langs den kortsten weg, een vierde legerkorps van 30,000 man af te zenden ten einde een volksopstand te voorkomen, — moeten wij dan niet bekeken dat de toestand van Lombardije, die in het geachte lid van den Senaat (den heer *de Brignola Sale*) een lofredenaar heeft gevonden, wel zeer hard en zeer treurig is voor de volken?

Vervolgens heeft de graaf beweerd dat Oostenrijk, naarmate in Italië de traktaten van 1815 geschonden heeft. Die traktaten hebben aan deze Mogendheid het bezit verzekerd van het grondgebied tusschen den Po en den Tessino, maar op den rechter oever van deze rivier hater invloed beperkt tot het bezit van twee versterkte plaatsen. Maar, vervolgde de redenaar, Oostenrijk heeft, hetzij dan langs diplomatieken weg, hetzij door militaire bezettingen, zijn grondgebied ver over de Appenijnen en tot aan de oevers van de Adriatische zee uitgebreid. Dit strijdt ten eerste met de traktaten van 1815. Zoo de Italiaansche Vorsten daarbij indelijk hebben toegezien, dan hebben zij daardoor de traktaten geschonden, die hun het regt niet toekennen van hunne onafhankelijkheid op te offeren ten behoeve van Oostenrijk. Dit beginsel, riep de minister uit, is een beginsel der nieuwere staatkunde, een van de grootste vorderingen der beschaving. Op dit terrein is de interventie der Europeasche Regeringen volkomen gewettigd. Zou de heer *Brignola* het gelooven? vroeg de graaf *de Cavour*. Geloofst hij dat het ons onverschillig moet zijn of men Oostenrijk magtigt om, wanneer het dat wil, de hertogdommen Parma en Modena te bezetten? zijne troepen naar de toppen der Appenijnen te zenden, ongestraft Genua te bedreigen? Daar, daar ligt voor ons een wezenlijk gevaar, waartegen wij geroepen zijn ons te beveiligen en tevens te protesteren.

Eindelijk heeft de Minister getracht te bewijzen dat de politiek van Sardinië nooit uitdagend is geweest en wanneer zij al voor Oostenrijk en voor al de Regeringen welke blindelings de staatkunde van dat Rijk volgen, een begin van mogelijkheden heeft opgeleverd, dan is dit het gevolg geweest van een constitutionele en liberale staatsregeling van Sardinië, dat in zich zelf de vooroordeelen bevatte van het absolute en anti-nationale bewind van Oostenrijk en zijne volgelingen.

Deze redevoering van den Sardinschen minister wordt in het *Journal des Debats*, door den heer *Prévoit* zeer gunstig beoordeeld. Volgens hem heeft de graaf zeer te recht Oostenrijk als de oorzaak van het begin-

sel van non-interventie, ten aanzien van eenige Italiaansche regeringen, aangewezen, en te zeer gewoon zijn zich op dien magtigen bondgenoot, en op de hulp van hem te beroepen, te verlaten. Tegen dezen wensch van Sardinië is niets in te brengen, vermits de bekwaame publicist, en inderdaad, zou het er niets bij verlies van wanneer het zich tot dien wensch bepaalde. Indien werkelijk het beginsel van non-interventie, ten aanzien van alles wat Midden-Italië betreft, algemeen werd aangenomen, zou dit, wel verre van strijdig zijn met de traktaten, en wanneer het slechts een dag werd toegepast, zou het voldoende zijn om groote veranderingen in dit gedeelte van het Schiereiland te weeg te brengen en bij wijze van terugwerking ook den toestand van het overige gedeelte te wijzigen.

Blijkens de jongste berichten uit Turijn werd aldus verzekerd dat het Sardinsche gouvernement voornemens was een korps Italiaansche vrijwilligers op te rigten, waardoor, aan ingezetenen van andere Italiaansche landen, welke aan eenen strijd tegen Oostenrijk mochten willen deelnemen, gelegenheid zou worden aangeboden om, op goede voorwaarden, in de Sardinsche krijgslust te treden. Hierdoor zou het leger van Piëmont, naar men meende, een belangrijke versterking kunnen ontvangen en den aard van een Italiaansch leger kunnen bekomen, althans indien helders in het schiereiland onder de bevolking zoo veel geestdrift voor de zaak van Italië's onafhankelijkheid en zoo veel ingespannenheid met Piëmont bestond, als de Sardinsche bewindslieden zich voorstelden.

Duitschland.

FRANKFORT, den 20sten Februarij.

De *Zeitg.* verklaart zich het gevaar van een tegenwoordigen politieken toestand van Europa niet te willen ontveinen. Het zegt al de Partijstogen en zelfzuchtige bedoelingen, die tot den oorlog geleiden, wel te kennen, maar nog altijd te hopen op het behoud van den vrede. Ten dien opzichte rust er een groote verantwoordelijkheid op de Regeringen. Ook Pruisen mag niet te spoedig den vrede verzekerd achten, maar moet handelen alsof van zijne gematigde en levens vasten houding en van zijne onvermoeide werkzaamheid alleen, het bewaren van den vrede afhangt, zoo als dan ook inderdaad op dit oogenblik ongetwijfeld de houding van Pruisen veel, ofschoon dan ook lang niet allesafdoelend.

In den boekhandel van Gerhard, te Leipzig, is heden een Fransch geschrevene brochure verschenen, getiteld *Sire, rassurez-vous! Réponse à l'Empereur Napoléon III.* Daarin wordt kortelijk en inscherpen vorm uitgesproken wat tegenwoordig door duizenden in Duitschland wordt gedacht en den Keizer menige waarheid onder het oog gelicht.

Engeland.

LONDEN, den 20sten Februarij.

In het Lagerhuis is het budget van oorlog ingediend; de daarbij voorgedragen uitgaven belopen te zamen 11,568,000 ponden sterling, dat is een weinig minder dan voor het ten einde loopende dienstjaar bewilligd is.

De *Times* en de *Morning Advertiser* spreken van op handen zijnde wijzigingen in het Kabinet. Volgens eenigen naamden blad zouden de Lord-Kanselier en de Secretarissen van Staat voor oorlog en kabinetszaken afvallen, terwijl de *Morning Advertiser* bovendien een aanstaande verandering van het Parlement waarschijnlijk acht. De tijd moet looren of deze geruchten al of niet eenigen grond hebben.

Daar de oorlog in India nagenoeg geëindigd is heeft het Engelsche gouvernement besloten voor het vervoer van troepen derwaarts niet langer den overlandweg, maar weder denouden weg langs de Kaap de Goede Hoop te gebruiken.

Blijkens berichten uit Calcutta van 23 Januarij jl. was de strijd in Oude toen nagenoeg geëindigd, maar waren de aan den dreven mufters naar Nepaul, buiten de grenzen van het Britsch-Indisch Rijk, geweken en vervolgens weder in het Engelsche gebied ten noordwesten van Oude gevallen. Aldaar hadden zij echter Engelsche troepen ontmoet en waren in bloedige gevechten met groot verlies teruggeslagen.

De berichten uit Hongkong van 15 Januarij jl. melden dat er nabij Chien door gewapende benden van Chinesche vrijwilligers weder vijandelijkheden tegen de Europeanen waren gepleegd, en wel, naarmate vermoedde op aanzetting van de Chinesche overheden, en was dien tengevolge een bloedig gevecht tusschen hen en troepen van de Engelsche en Fransche bezetting voorgevallen, waarbij de Chineschen waren geslagen.

Dezelfde berichten melden dat lord Elgin, Englands gevolmachtigde voor de Chinesche aangelegenheden, te Shanghai teruggekomen was van den togt dien hij met een gedeelte van het Engelsche eskader op de rivier Yangtsekiang verre in het Chinesche binnenland, en tot in het door de opstandelingen vermeesterde gebied, had gedaan. Welke uitkomsten die merkwaardige togt heeft opgeleverd, wordt nog niet gemeld.

— De Amerikaansche geschiedschrijver *William H. Prescott*, die o. a. eene nog onvoltooide geschiedenis van *Philip II* geleverd heeft, is dezes 13en Januarij te Parijs overleden. Sedert een aantal jaren was hij bijna blind en schreef hij met behulp van een mechanische lessenaar. Het geschrevene werd door zijn secretaris overgeschreven en hem nog eens voorgelezen. Voor elke taal had hij een voorlezer, en men moet zich inderdaad over zijne nasporingen verwonderen, als men bedenkt, dat hij al wat hem in verschillende talen van onderscheiden schrijvers werd voorgelezen, als in verschillende klassen geordend in het geheugen bewaren moest.

— Volgens de berichten uit New-York van den 8sten dezer hebben de zaken in Mexico, sedert het bewind van den generaal *Zuloaga*, eenen onverwachten loop genomen. Nadat *Zuloaga* door geldgebrek en eenige welgeslaagde bewegingen van de krijgsmagt der liberale partij gedrongen was geworden om het bestuur in de hoofdstad Mexico neder te leggen, was aldaar, gelijk men weet, een ander legerhoofd van de conservatieve partij, de generaal *Miramon*, tot president der republiek gekozen. Thans wordt gemeld dat *Miramon* den 26sten Januarij jl. met zijne troepen, bestaande in 1000 man ruitery, de hoofdstad bereikt en *Zuloaga* weder aan het hoofd des bestuurs geplaatst heeft.

De omwenteling op Haiti is zonder bloedvergieten tot stand gekomen en schijnt ook zonder wraakoefening tegen de dienaren der vorige orde van zaken naar beslag te zullen krijgen. De president *Geffrard* heeft den 13den Januarij jl. eene proclamatie aan de bevolking en aan het leger gericht van dezen inhoud: »Door de bevolking van twee provinciën geabroepende om verandering in het keizerlijke gouvernement te brengen, verzoek ik u eene kleine holt van Port-au-Prince, mijn vertrouwen stellende op de Voorzienigheid, die den uitslag van 's menschen pogingen bepaalt. Onze zaak heeft zonder bloedvergieten de overwinning behaald: ob zulk een voorspoed komt niet van mij, Gods hand heeft het al gedaan. Ik wilde dat boek, als een werktuig der Voorzienigheid, verhoeden dat het in de hoofdstad aanleiding tot bloedige reactie gaf. Ik heb de afwijzende teeken, welke ons werk zouden willen bezoedelen, tot afwijzen gebracht.

De generaal *Soubouque* heeft mij eene deputatie gezonden om bescherming voor zijn gezin en voor zijnen persoon te vragen. Ik heb dat verzoek ingewilligd omdat de republiek uit haren aard edelmoedig is. Het gevallen staatshoofd bevindt zich in veiligheid. Medeburgers, eerbiedigen wij in hem het staatsgezag hetwelk bestaan heeft. De verklaring waarmede hij afstand van den troon heeft gedaan, zal worden openbaar gemaakt. Ook heb ik den gewezen gouverneur der hoofdstad onder mijne bescherming genomen; ik heb hem in het gebouw van een buitenlandsch consulaat doen brengen, ten hij zal aldaar veilig voor alle wraakoefening van particulieren zijn. »

»Laten ons van Haiti en zij vrede en eendragt onder ons. Dan zal God ons beschermen. De republiek heeft u eene constitutie geschonken; zij zal nageliefd en uitgevoerd worden. De personen en eigendommen zullen worden geëerbiedigd, landbouw en handel aangemoedigd. »

»Leve de vrijheid! leve de gelijkheid! leve de republiek! leve de constitutie!

Keizer *Soulouque* had besluit op uitbreiding van zijn grondgebied, den vrede met de republiek van St. Domingo gebroken, en eenige zeehavens, door welke zij dooreen van wapentug en andere benoodigdheden ontving, voor het handelsverkeer gesloten. *Geffrard* heeft dadelijk die havens weder opengesteld en openlijk het voornemen verkondigd om met de naburige republiek vrede en vriendschap te houden.

De Londensche *Times* van Maandag zegt: »Lord Cowley, Englands gezant bij het Fransche hof, is Zaterdag avond van Parijs te Londen gekomen; hij was door het kabinet herwaarts ontboden.

»Wij vernemen dat de van het vasteland komende berichten sedert een paar dagen meenslachtiger gesteld zijn.

»Lord Cowley zal binnen weinige dagen naar zijnen post terugkeeren. »Wij behoeven aan onze lezers niet te herinneren, dat de conferentie te Parijs weder bijkomt tot behandeling van de zaak der Donau-vorstendommen; het is alzoo hoogst waarschijnlijk dat lord Cowley met een ander deel naar Londen ontboden is dan om instructiën voor zijn gedrag in die conferentie te ontvangen.

Nederlanden.

BREDA den 28sten Februarij.

Bij onderscheidene besloten, alle gedagteekend van den 19den dezer, zijn door den Koning hr. de orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd tot commandanten van de Greve, president van den Hoogen Raad der Nederlanden; tot ridder: mr. F. F. Karsboom, advocaat-generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden; mr. G. M. baron du Tour van Bellinchave, raadsherr in het provinciaal gerechtshof van Friesland; mr. J. J. Loke, president van de arrondissements-regtbank te Breda; mr. H. A. Hartogh, officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Amsterdam; mr. J. N. J. Heerkens, kantonnier te Zwolle; P. H. Brocx, referendaris bij het Departement van Justitie, tot commandant, jhr. J. C. R. van

Hoorn van Burgh, lid van den Raad van State; tot ridder: dr. H. van Beeck Vollenhoven, voorzitter van het collegie voor de zeevisscherijen; jhr. G. F. van Tets, lid van Gedeputeerde Staten in Noordholland, mr. H. van der Kooi, lid van Gedeputeerde Staten in Friesland; N. IJendoorn, burgemeester van Gouda; mr. J. Mastboom, burgemeester van Breda. W. Moll, hoogleeraar in de godgeleerdheid aan het Athenaeum Illustre te Amsterdam; C. Broere, hoogleraar bij het Rooms-katholijk seminarie te Warmond; A. J. de Bont van den Bosch, alfab. directeur; J. F. E. von Römer, kapitein ter zee; J. van der Moore en J. van Mourik, beiden kapitein-luitenant ter zee; O. W. Hora Siccama, lid van de Algemeene Rekenkamer; de majoor J. F. Vleugels, van het 1ste regiment infanterie; de majoor H. Sodenkamp, van het 3de regiment dragonders; de kapiteins J. C. Verheijen van Sonsbeek en H. J. R. Beijen, beiden van den staf der artillerie; de kapitein S. H. Mossel, van het korps ingenieurs, mineurs en sapeurs; de officier van gezondheid der 1ste klasse A. M. W. van Hasselt, van het personeel der geneeskundige dienst van de landmagt; mr. J. Heemskerk Baz., gezamenlijk der Staatscommissie, ingesteld bij Koninklijk besluit van 29 November 1853, n°. 66; jhr. mr. H. G. C. L. Janssens, gewezen secretaris der voormelde Staats-commissie, en lid en secretaris van die, ingesteld bij Koninklijk besluit van 27 September 1852, n°. 46; mr. A. Loudon, algemeen secretaris van het gouvernement in Nederlandsch Indie; Zijner Majesteits adjudant in buitengewone dienst, de generaal-majoor C. A. de Brauw, van het wapen der infanterie bij het leger in Nederlandsch Indie, met verlof hier te lande, en de kolonel A. J. Andresen, van hetzelfde wapen, gewezen lid der Staatscommissie, ingesteld bij Koninklijk besluit van 16 Junij 1857, n°. 90; en de luitenant-kolonel P. H. Koster, chef van den generaal staf van het leger in Nederlandsch Indie.

De eervolle onderscheiding door Z. M. van onze rechtschapen en algemeen geachten Burgemeester, en van den niet minder achtenswaardigen en kundigen President onzer Arrondissements-Regtbank, den heer mr. J. J. Loke, met huane benoeming tot ridder der order van den Nederlandschen Leeuw, heeft hier algemeen genoegegeden en deelneming verwekt. Reeds dadelijk vreed'ig Zondag avond door de Muziekvereniging *Vrijt en Volharding* eene luisterrijke serenade gebracht en Maandag eene dergelijke serenade door het hoornmuziek van het 6de Regiment Infanterie.

— Uit alle deelen van ons vaderland ontvangt men berichten nopens de luisterrijke en hartelijke wijs waarop de Konings verjaardag is gevierd. In de residencie vooral is die viering luisterrijk geweest. Des morgens groote parade, daarna receptie en galadiner ten hove. De illuminatie die van stadswegen plaats had, was zeer schitterend. Het gehele Voorhout, Lange- en Korte Vijverberg, werd door middel van guirlandes verlicht, tusschen welke kroonen waren aangebragt, en waardoor als 't ware het die plaatsen in eene zee van vuur en licht werden herschapen. Twee muziktempels, een voor het paleis van Z. K. H. Prins Hendrik, en de andere op den Langen Vijverberg, waren bezet door de muzikkorpsen der dienstdoende schutterij en van het reg. dragonders, die zich bij afwisseling lieten hooren. Voor de entrees van het Voorhout en Vijverberg, waren kolossale vlaggestokken en wimpels geplaatst, versierd met trophoen. Het Tournoiveld was zeer eigenaardig getoetst, door het plaatsen van al de wapenschilden der vermaarde provincies aan hooge vlaggestokken, versierd met wimpels en onderling door guirlandes van licht verbonden. Ook de hotels der ministeriën van algemeen bestuur en de hotels der vreemde ambassadeurs waren allen op prachtige wijze met gas verlicht.

— Bij besluit van den 17 dezer, n°. 53, heeft Zijne Majesteit benoemd: in deze provincie tot lid in het dijk- en polderbestuur van het Laaghemaal den heer G. Koopmans; tot leden in het dijk- en polderbestuur van het Hooghemaal de heeren A. Vos en A. van Oss; tot heemraden van het Nieuwland van Alvena de heeren A. Middelkoop en N. de Rooy; tot lid of heemraad in het dijk- en polderbestuur van Escharen en Gassel den heer P. J. Peeters; bij het bestuur van den polder s Lands van Meegen tot secretaris den heer A. Sengers Jr.; tot penningmeester den heer J. A. Holleman;

— Lt. Zaterdag stonden voor het Provinciaal Gerechtshof van Noordbrabant te regt 14 personen uit Tilburg, wegens den bekenden oproep in het laatst van Juli en Augustus des vorigen jaars, aangeklaagd van versterking der openbare rust en wederspanningheid of rebellie aan autoriteiten en de politie. 25 getuigen zijn gehoord, als 15 a charge en 10 à décharge. De heer Advocaat-Generaal heeft slechts voor één tot vrijpraak geconcludeerd en jegens de overigen eene gevangenisstraf van 2 en 1 jaar geëischt. Het Hof zal aanstaanden Donderdag uitspraak doen.

— In de zitting van de Tweede Kamer van gisteren zijn ingekomen twee wetsontwerpen tot regeling van het geneeskundig bestuur.

De Commissie van Rapporteurs voor het wetsontwerp tot herziening van het tarief van regten op den in- en uitvoer heeft daaromtrent haar eindverslag uitgebragt, zullende de Tweede Kamer beraadslaging over het wetsontwerp nader worden bepaald.

De heer *Kingma* heeft in deze Vergadering de bij de grondwet voorgeschreven eeden afgelegd en zitting genomen.

De Heer van Eck heeft zijne voordracht gedaan voorstel herhaald, strekkende tot het houden der beraadslagingen over het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1856 naar de onderwerpen paragraafsgewijze behandeld in het Voorloopig Verslag over dat wetsontwerp. Dat voorstel gewijzigd door den heer van Hall, dat ook algemeene beschouwingen over de rubrieken waarin het Voorloopig Verslag is verdeeld, zullen worden toegelaten, is met 47 tegen 12 stemmen aangenomen.

De Vergadering heeft daarna in behandeling genomen het voorstel

van den heer van Hoëvell, in eene vroegere zitting gedaan, strekkende om de Regering te verzoeken, aan de Kamer de stukken te willen overleggen welke betrekking hebben op de openstelling van havens in Oost-Indië. Dit voorstel gaf aanleiding tot eene zeer breedvoerige beraadslaging, waaraan de heeren van Hoëvell, de Kempenaer, Dymaer van Twist, van Hall, Sloet tot Oulhuis en de Minister van Kolonien deel namen. De laatste zich bereid verklaard hebbende om, bij de overweging van het wets-ontwerp over het koloniaal handelsverkeer over 1856; inlichtingen omtrent het bedoelde onderwerp te geven, deed de heer Dirks het voorstel om de beslissing over dat van den heer van Hoëvell uit te stellen tot na de afdoening van § 6 van het Voorloopig Verslag over de wetsvoordragt, in welke paragraaf de bedoelde aangelegenheid behandeld is, welke motie de Vergadering met 42 tegen 20 stemmen afwees; waarna de Kamer zich met 39 tegen 24 stemmen vereenigde met het voorstel van den heer van Hoëvell, aldus door hem geformuleerd, dat de Regering van wege de Kamer zal verzoocht worden aan deze al die stukken en bescheiden over te leggen, welke strekken kunnen om licht over de zaak te verspreiden, in zoover daartegen geen bezwaar bestaat.

Vervolgens is het wetsontwerp nopens den landvrijdom aangenomen met 57 tegen 4 stemmen (de heeren Schimmelpenninck, Elout, Lycklama en van Lijnden), na overneming van een amendement van den heer van Lijnden, strekkende om vrijdom ook te verleenen aan woeste gronden en droogmakerijen, en na verwerping van artikel 2. Daarna zijn de algemeene beraadslagingen ten einde gebracht over de emancipatie in Oost-Indië.

Zaterdag 11. is in alle afdelingen der Tweede Kamer het onderzoek afgegaan over de emancipatie-wetten. Daarna het wetsontwerp op de landverhuizers onderzocht.

De Regering heeft geantwoord de aanmerkingen van de afdelingen der Tweede Kamer, ter zake het tarief van regten. Zij komt op tegen dilatoire exceptie. Zij acht eene herziening noodzakelijk, wenschelijk billijk zij kan de waterrechten in België niet met de tariefs-herziening in verband brengen, en verdedigt hare zorg voor de nijverheid en de heffing naar waarde. Eenige wijzigingen zijn aangebragt. Lompen 10 in uitvoer; voor aardewerk trapsgewijze vermindering, tot in 1864 het normaal cijfer bereikt zal zijn, hoepen en hoepelmout vrijgesteld, lood bij invoer 1.50 de 100 kilo; uitvoer op olie 2. Het registratierecht voor buitenslands gebouwde schepen is op 2 pct gebracht.

Ter beantwoording der bedenkingen, waartoe de voordragt tot wijziging der bepalingen omtrent de heffing van den accijns op het geslagt bij het onderzoek in de afdelingen der Tweede Kamer heeft aanleiding gegeven, heeft de regering o. a. het navolgende in het midden gebracht: Zij kan niet instemmen, dat, wanneer tot afschaffing van belasting kan worden overgegaan, de hooge noodzakelijkheid der afschaffing van die op het geslagt zou spreken, dat daaraan boven elke andere de voorkeur zou moeten worden gegeven. Zij heeft, bij afwijzen van de memorie van toelichting der voorstellen tot wijziging van het belastingstelsel de redenen doen kennen, die, naar men gevoelt, voor de prioriteit der belasting op brandstoffen pleiten; en inderdaad, wanneer tusschen die twee belastingen moet worden gekozen, kan in haar oog de beslissing niet twijfelachtig zijn, al ware het alleen omdat elk en een tegelijk hoe gering ook van stand, bij de belasting op de brandstoffen is betrokken, en daarentegen het gebruik van rund- en kalfsvleesch tot de meer gesagde standen is beperkt.

Doch hoe dit zij, wanneer later de toestand van 's rijks geldmiddelen, afschaffing van belasting gedoegt, dan zal ook de accijns op het geslagt voorzeker zeer in aanmerking komen.

Het was der regering voornemen te verzoeken, dat de door haar voorgestelde algemeene invoering van het stelsel van eigen aangifte bij de heffing van den accijns op het geslagt, bij de meerderheid der leden bijval heeft gevonden. Zij zal niet ontkennen dat die heffingswijze aanleiding kan geven tot handelingen van den kant der ambtenaren, die in hoge mate afkeuring verdienen, doch behalve dat zij ook op dit punt zeer worden gadeslagen, zoo moet ook niet uit het oog worden verloren, dat tegen het nu waardig benaderen eene gewisse schade voor den ambtenaar overstaat, en dat hij dus wel verzekerd moet zijn van de te lage aangifte eer hij tot benadering overgaat.

Door eenige leden is in bedenking gegeven om de heffing volgens tarief voor volkrijke gemeenten te behouden, met bepaling dat jaarlijks of om de twee jaren herziening van elk tarief zou plaats hebben.

Naar het gevoelen der regering moet aan dit denkbeeld geen gevolg worden gegeven. Op den voorgesteld moet zij stellen, dat bij de verwezenlijking daarvan het doel, dat met de tegenwoordige voordragt wordt beoogd, namelijk het invoeren eener eenvormige doelmatige heffing, geheel zou worden gemist. Ook het gevaar van benadeeling van gemeenten, finantiën en plaatsen, waar de heffing volgens tarief door die volgens eigen aangifte zou worden vervangen, behoeft niet zoo zwaar te wegen als bij sommige leden het geval schijnt.

Het ontwerp van het in werking treden der wet is thans gesteld op den 4. Januarij 1850.

In de afdeling der Tweede Kamer is thans afgegaan het onderzoek van de ontwerpen van wet tot emancipatie der slaven in West-Indië. Naar wij vernemen van de onderzoek, over het algemeen, gunstig voor die opwerpen zijne afwijzen van de opmerking niet mogen toelaten houden dat vele leden, die nu in de residentie aanwezig, aan dat onderzoek geen deel genomen hebben. Het hoofdbeginsel, waarop de ontwerpen rusten, namelijk onmiddellijke emancipatie, vrij van al die stelsels van overgang, die slechts de slavernij in staat wettigen, doch inderdaad zoo lang mogelijk trachten te behouden, is algemeen goedgekeurd. Niet minder werd de gedachte toegejuicht, om de gelden, die de staat ter verkrijging van de emancipatie zou opbrengen, zoo veel mogelijk

te doen strekken tot bevordering van den bloei en de welvaart van Suriname. Doch omtrent de middelen, die daartoe moesten leiden, verschee veel verschil van gevoelen. Het denkbeeld om met het geld, aan de slaven-eigenaars als schadevergoeding toegekend, eene Bank te Suriname op te rigten, waar van het doel zou zijn, om de immigratie van vrije arbeiders in de eerste plaats te bevorderen, en voorts om ondernemingen van landbouw, fabriek-nijverheid en handel in de Kolonie door krediet-middelen te ondersteunen, vond een groot aantal bestrijders. Zij, die met de regering het denkbeeld van de oprigting der Bank verdedigden, deden zulks o. a. op grond, dat de slaven-eigenaars geen recht op schadevergoeding hebbende; de staat, die uit het oogpunt van de billijkheid zich een offer van vele millioenen getrooste, ook gerechtigd was, om aan dat offer te verbinden zoodanige voorwaarden, als het best geschikt zouden zijn, om het offer te doen strekken ook in het algemeen belang der kolonie. In ieder geval evenwel wenschte men, dat de staat een matig rente-bedrag garandeerde van de kapitalen, die in de bank zouden gelegd worden, omdat anders geenerlei waarborg zou bestaan, dat de aandeelhouders voor de soliditeit van het hun opgedrongen middel van geldbelegging, wat betreft het bedrag der te verliepen schadevergoeding, ook daaromtrent bestond verschil van gevoelen. De meeste leden konden, zich over het algemeen, met het dienaangaande voorgedragene vereenigen; maar eene groote minderheid bestreed het denkbeeld, om naar gelang van de kultuur $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ of $\frac{1}{5}$ van het bedrag der schadevergoeding in rekening te brengen voor de gronden, daar zij bewaarte, dat, zonder de slaven, die gronden geenerlei waarde hadden. Yn algemeen juichte men het toe, dat de tegenwoordige minister niet had overgenomen 't voorstel der vorige regering, om de vrijgekochte slaven in landelijke gemeenten te vereenigen, omdat door dat voorstel als het ware de eigendommelijke insigting van plattage zou zijn gehandhaafd. Daarentegen gaf het toezicht der vrijgekochte slaven, zoo als dit in de voordragt werd voorgesteld, tot vele bedenkingen aanleiding, die echter aan het ministerie niet onbekend waren, door wijziging van het ontwerp tot eenheid van in het land te worden overoral meedend vele leden dat in het ontwerp te veel naar andere regeling bij verordeningen door, of van wege den Koning vast te stellen was overgelaten. Zoo veel mogelijk wenschte men, in ieder geval, de noodzakelijke van die nadere verordeningen in de wet te zijn opgenomen.

De gemaakte bedenkingen te zamen vattende, mag men aannemen, dat de hoofdbeginselen der ontwerpen goedgekeurd en toegejuicht zijn door de zeer groote meerderheid der leden, die aan het sectie-onderzoek hebben deelgenomen; doch dat bij eenige van die onderdeelen en de bijzondere bepalingen vele opmerkingen zijn gemaakt, die, door gemeen overleg, uit den weg geruimd kunnen worden, en alzoo de hoop geven, dat eerlang de slavernij van het Nederlandsche gebied zal zijn verdwenen.

Naar men meldt moet de Minister van Kolonien bepaald hebben dat geene officieren van het leger hier te Lande bij het leger in Oost-Indië meer zullen worden gedetacheerd, gelijk dit tot dus verre het geval was.

Bij besluit van 20 Februarij 1850, heeft Zijne Majesteit goedgevonden: 1. aan den hoofdinspecteur van den waterstaat L. J. A. van der Kun, op zijn verzoek, te verleenen eervol ontslag als 's Konings commissaris bij de Nederlandsche Rhijnspoorweg-maatschappij, en bij de Aken-Maastrichtsche Spoorweg-maatschappij, onder planting van de door hem in die betrekking bevestigde diensten te verrichten: tot 's Konings commissaris bij de Nederlandsche Rhijnspoorweg-maatschappij den heer W. C. P. baron van Reede van Oudshoorn, hoofdinspecteur van den waterstaat, en tot 's Konings commissaris bij de Aken-Maastrichtsche Spoorweg-maatschappij den heer W. Badon Ghijben, hoofdinspecteur van den waterstaat in het 7de district van Noord-Nederlandsch gewest, waarmede een gedeelte van het regiment grenadiers en jagers gewapend met busken bij den geweerwinkel van de artillerie, stapel- en constructie-magazijnen te Delft weder verbeterd en tot dat einde van nieuwe wapenen voorzien worden.

Uit Tilburg schrijft men: De werkzaamheden van den grindweg over Oirschot naar Eindhoven worden nu zeer voortgezet, waardoor aan vele handen in dit seizoen werk verschaffd wordt; met het leggen der grind, die van Waaswijk afgevoerd wordt, is men nu toe tot Moergestel gevorderd, zoodat bij gunstige weder de grindaard, die nu in het begin van dezen zomer gereed zal kunnen zijn, aldaar zal worden aangelegd.

Naar men verneemt zal er eene geregelde diligence-dienst op Eindhoven in werking komen.

Men verneemt dat deze stad eerlang door een telegraaf met 's Bosch in verbinding zal wordt gebracht.

Door de hevige winden, welke in de laatste dagen hebben gewoeld, zijn in de streken van Oosterhout en Werkendam vele polders onder vloed. Ofschoon zulks voor de hooi- en weilanden voordeelig is, hebben daardoor vele arbeiders hun werk moeten staken.

De eerste 11. Donderdag te 's Hertogenbosch gehouden paardententoonstelling, linnen- en lakenmarkt was, wat vooral voor een ingestelde markt van belang is, druk bezocht, de handelen zeer gunstig, zoowel in paarden, als in alle soorten van vee, hetwelk tot voldoende prijzen vlug afging en waarvoor zich vele buitenlandse koopers opdeden; ook in linnen ging tamelijk veel om.

De aanvoer bestond uit 150 stuks paardent, 425 stuks rundvee en 150 stuks varkens; 20,000 ellen wit linnen, 8000 ellen grauw linnen en 6000 ellen pellen.

De politie te Amsterdam berigt, dat dezer dagen een valseh muntbiljet van tien gulden en een van vijftig gulden is ontdekt. Van die biljetten is de rand geteekend, het letterschrift met de pen gemaakt, als handteekening van den Minister van Financien de naam "Vuurboom" gesteld en het watermerk onvolledig. In het muntbiljet van vijftig gulden zijn woorden, letter en nummer ter wederzijde bogen, dat kolommen, alsook de aanhaling der wet onder aan den rand rood, terwijl die in de echte zwart zijn.

TOEGANG
SPOORWEG ANTWERPEN-ROTTERDAM
Verrek van Rotterdam 40 m. 42 m. 44 m.
van Breda 6 u. 50 m.; 12 u. 35 m.; 5 u. 20 m.
van Antwerpen naar Rotterdam en Breda 7 u. 45 m.; 12 u. 20 m.
alleen naar Breda en Moerdijk 5 u. 25 m.

